

Standerhejsning 2014

Første søndag i januar (den 5.) samledes godt 50 "Unge" og Gamle Ben til standerhejsning med håndtrykken og ønske om godt nytår. Formanden for Ben Hur, Børge Winther-Nielsen bød velkommen og holdt talen ved flagstangen med en status over foreningen aktiviteter og resultater, samt ikke at forglemme en tak til bagkvinden Anne Marie Christensen, der ifølge formanden holdt sammen på det hele. Herefter gled standeren under sang til tops, og efter et trefoldigt leve for Ben Hur sendte formanden os ud på den obligatoriske 1. runde på det, der engang var vores stadion.

I restauranten stod rundstykker og pålæg parat, og vel inde i varmen gik snakken hurtigt lystigt omkring de 6 borde. Da sulten og kaffetørsten var stillet, ringede formanden med klokken for at introducere årets nytårstaler. Det skete med forskellige ledetråde, men der var nok ikke mange, der kunne gætte, at taleren var Lisbet Tuxen. Med afsæt i sine egne oplevelser fra hun som 9-årig begyndte i klubben holdt hun en fremragende tale om Ben Hurs betydning som værdisætter og social støtte for udsatte børn, der havde fundet vej til Ben Hur, og som gennem den store indsats fra engagerede frivillige ledere, interesserede voksne og fællesskabet i klubben fik en ny og bedre chance for at klare sig i livet.

Efter talen bekræftede vi ved mit bord hinanden i, at vi alle havde fået noget særligt gennem vores ungdom i Ben Hur, og at det havde givet os et ganske unikt livslangt fællesskab, som også den store deltagelse i den årlige standerhejsning bekræfter.

Kåre

Læs den fulde ordlyd af Lisbets tale sidst i dette nyhedsbrev

Film- og fotoaften 10. februar 2014

Jeg synes altid, at det er sjovt og spændende at se billeder fra gamle dage, og det er jeg nok ikke ene om, for 35 Gamle Ben Hurianere tilmeldte sig, da bestyrelsen inviterede til film- og fotoaften i Parken den 10. februar. Anledningen tiltrak også medlemmer, som vi ikke så tit ser, så der var gensynsglæde efterhånden som de tilmeldte troppede op. Inden vi startede nostalgituren i de gamle film og fotos, var der dog dækket op til spising, og snakken gik lystigt ved bordene, mens mørbradbøfferne blev fortæret.

Efter spisningen blev der stillet an til film- og fotovisning. Der var film fra flere epoker i Ben Hurs historie. Den ældste var helt tilbage fra 1940'erne, hvor det i forsamlingen nok kun var Orla Jacobsen, der selv havde været aktiv. Film og fotos fra 60'erne og 70'erne kunne langt flere tale med om, og der var anledning til at mindes adskillige af de gamle kammerater fra ungdommen, som blev vakt til live på lærredet. Ind imellem var der dog også en spritny video fra Gamle Bens mandagsgymnastik, hvor man kunne se, at vi måske ikke er helt så skrappe til volleyball, som vi selv føler det.

Tiden fløj af sted, og selv efter der var blevet sagt tak for i aften, blev der lige hentet yderligere et par film frem, som vi lige måtte have med, inden vi pakkede sammen og gik hjem efter en vellykket aften i de gode minders tegn.

Kåre

Der er noget om snakken, Gl. Ben har det sjovt på Bakken!

37 forventningsfulde Gamle Ben Hurianere, plus lidt tilløbere, mødtes den 11. juni på restaurant Røde Port. Nu ved jeg ikke, hvad I andre forventer af maden på sådan et sted....men mine forbehold blev virkelig gjort til skamme.

Lakseforretten var så lækker og velsmagende og bagefter fulgte kronvildt!? Måske skudt i baghaven. Der er noget med, at man skal holde bestanden nede i Dyrehaven. To fluer med eet smæk. Smart og yderst mørt og lækkert.

Og hvem serverede? Pjerrots datter og Bamses indmad ja, det vidste I nok ikke, men den ene servitrice var Morten Eisners datter.

Og held i uheld var der indløbet et par afbud, så Musse plus mand, gamle Hvidovrefolk havde sneget sig med, og undertegnede søn blev tilkaldt i sidste minut. Han havde en halv time inden kørt mig derud, så han var nærmest kun lige nået tilbage til Nørrebro, inden han blev tilbudt Vinniies billet. Takker på familiens vegne.

Klokken lidt i otte gik vi i samlet flok til Cirkusrevyen. Personligt fik jeg ikke samme grineflip som sidste år, og savnede det lange hyl til Ditte Hansen, men forestillingen holdt et godt niveau, og jeg kan blive helt misundelig på Ulf Pilgårds hukommelse...den mand er da ved at være gammel, ik? Nå, endnu en upassende bemærkning, når vi med garanti har medlemmer, der er langt ældre end ham, og ikke for at fedte....men det glæder mig altid at se, så mange og så friske Gamle Ben, der stadig holder fast i vores klub.

Håber du Flemming igen til næste år vil stå for dette fine arrangement.

Dette var Anettes snakken, med lille referat og takken!

Dødsfald:

Siden sidste nyhedsbrev er 2 medlemmer afgang ved døden.

Den 8. marts 2014 døde Hilmar Vester ganske pludseligt kun 65 år gammel. Hilmar var ellers i fuld vigør og havde 5 dage før sin død deltaget i Gamle Bens mandagsgymnastik. Hilmar var aktiv deltager i Gamle Bens aktiviteter og havde siden 2007 været foreningens revisor.

Svenn W. Jørgensen, der var klubbens ældste medlem, afgik ved døden den 16. juni 2014, blot en måned før hans 96 års fødselsdag. Svenn W. var bosat på Fyn og var derfor bedst kendt af foreningens ældre medlemmer, men så sent som i 2009 deltog han i Gamle Bens fødselsdagsfest, hvor han på festligste vis underholdt med anekdoter fra sine yngre år i Ben Hur.

Æret være deres minde.

Bestyrelsen

Runde dage:

I sidste halvår 2014 har vi 4 runde fødselsdage blandt foreningens medlemmer:

Ken Muff Lassen bliver 75 år den 26. juli. Flemming Westh fylder 80 år den 3. august, og den 5. september runder Solveig Højdevang 70 år. Annie Sünksen afslutter fødselsdagslisten på årets sidste dag, hvor hun bliver 70 år.

Vi ønsker et stort TIL LYKKE til dem alle.

Gymnastikken fortsætter på Lundehusskolen

Mandag d. 1. september starter gymnastikken igen. Som sidste sæson foregår det på **Lundehusskolen**, der ligger Lersø Parkalle 152, 2100 København Ø, i pigegymnastiksalen (lokale nr. 125). Tidspunktet er fortsat **kl. 17.00 – 19.00**. Flemming Larsen fortsætter som vores energiske instruktør. Vi har gymnastik den første time, og de mest aktive fortsætter med 3 sæt volleyball. Lundehusskolen hed tidligere Emdrup Skole, og for nogle af gymnasterne har det været et gensyn med barndommens skole.

Sidste sæson var der 10-20 deltagere hver gang, men der kan sagtens være flere. Bestyrelsen vil derfor opfordre alle de aktive til at tage fat i andre gamle medlemmer, som ikke har fået øje for fornøjelsen ved at få lidt motion sammen med de gamle kammerater, eller som har fået foreningen lidt på afstand, og som derfor har brug for en personlig invitation for at komme i gang.

Generalforsamling:

Som sædvanlig bruger vi nyhedsbrevet til at indkalde til årets generalforsamling, som finder sted **onsdag d. 22. oktober 2014, kl. 19.30 i Huset på Nøkkerosevej**.

Dagsorden og regnskab vil blive omdelt på generalforsamlingen.

Til behandling på generalforsamlingen fremsætter bestyrelsen følgende forslag til ændring af vedtægterne:

I §5 indsættes efter 2. punktum:

”Regnskabet, der fremlægges til godkendelse på generalforsamlingen, skal være revideret af mindst en af de valgte revisorer.”

Jægerspris 6. september: – Reserver dagen – indbydelse følger!

Tale til standerhejsning 2014

/ Lisbet Tuxen

Det er en stor ære at få lov at holde standerhejsningstale i et jubilæumsår. Den 20. juli i år fylder vores gode gamle klub 110 år.

Det vil sige, at det allerede er 10 år siden vi var samlet til fest i Parken i telt på størrelse med dem, de bruger, når der er ølfest i München.

Det var jo lidt af en fest. Men det der slog mig allermest var, at gamle atletikkammerater, som jeg ikke havde set i 25 år dukkede op og fortalte om, hvad Ben Hur havde betydet for dem.

Og lige præcis det faktum, at Ben Hur har betydet en forskel for rigtig mange mennesker, vil jeg bruge som afsæt for min tale i dag.

I år er det 42 år siden, jeg satte mine små børnefusser i Ben Hur for første gang. Det var i 1972 – det år, hvor der var olympiade i München, og hvor Steen Smidt gjorde Ben Hur og hele nationen ære med sin 7. plads i 10 kamp.

I sommeren 1972 var jeg 9 år gammel. En dag syntes min støresøster, at der skulle ske noget i mit liv. Hun tog mig i hånden og gik ned i Parken med mig. Og jeg var lige ved at falde over mine egne ben af generthed, da jeg kom herved.

Hernede i Parken rendte der en træner rundt, der hed Arne Sünksen, og så var der nogle store store børn på 12 år, der hed Ejner og Tommy og Lykke, og det var ret overvældende alt sammen. Men Arne tog godt imod mig, og jeg må sige, at jeg fra første sekund følte mig hjemme i Ben Hur.

Efterhånden kom der også en masse andre børn til – og også mange, der var jævnaldrende med mig selv.

De mennesker fik en rigtig stor betydning for mit liv i ungdomsårene, hvor vi delte en masse atletikmæssige oplevelser.

Men først og fremmest blev vi vidner til hinandens livshistorier. Og der var ved gud nogle livshistorier, der særligt i bakspejlet kan få hårene til at rejse sig på hovedet af en.

De fleste af mine kammerater kom heldigvis fra nogle helt almindelige hjem.

Men så var der også B, hvis far havde en politmandshånd, der sad lidt vel løst. Og A, hvis far var kæmpestor og gennembankede ham med jævne mellemrum. Og C, hvis far var læge og psykopat. Han udøvede ren psykisk terror overfor sin søn på den mest subtile og ondskabsfulde måde. Og M, som på overfladen havde en velfungerende familie, men virkeligheden var, at den lige under overfladen var ekstremt dysfunktionel. Og så var der J, som boede alene i en lejlighed fra han var 13 år, fordi hans mor ikke rigtig orkede ham. Hun var flyttet over til en eller anden stodder, og så kom hun en gang om ugen og satte noget mad, og så måtte J ellers klare sig selv for resten.

For mig blev Ben Hur et møde med en social virkelighed, der lå meget langt fra den, jeg selv kom fra. Og det har helt klart præget mit livssyn og min sociale forståelse af verden.

Men pointen og det opløftende ved historien er, at der hernede i Parken fandtes nogle voksne, der på frivillig basis ydede et stort arbejde for at give disse børn og unge et meningsfuldt fritidsliv og tilbyde dem nogle ordentlige voksne forbilleder og rollemodeller.

Og mange af jer er her i dag.

En der faktisk betød ganske meget for min generation var Hilmar Vester. På sin egen stille og rolige facon viste Hilmer oprigtig interesse for os børn. Han lyttede og spurgte og skrev om vores atletikmæssige præstationer i Nordvestavisen. En sådan opmærksomhed er guld værd for børn og unge, der mangler gode voksne i deres liv.

En anden, der betød noget var Anette Sundby. Hun var træner for pigegruppen, da vi var i starten af teenageårene. Anette fik etableret et værdifuldt fællesskab, hvor der var plads til at være sig selv, og hvor man så nogle af de piger, som ikke havde det supernemt på hjemmefronten, blomstre op og få mod på livet.

Og så var der Torben Jørgensen, der trænede drengene – og lille John – og siden også mig, da jeg blev en af gutterne.

Torben tog gutterne under sine vinger, og blev en slags faderfigur for nogle af dem. Det var Torben, der fik J i gymnasiet, og igennem 3 stive år sad Torben og læste lektier med J. Det var 100% Torbens fortjeneste, at J fik en studentereksamen.

Og så var der selvfølgelig Anne Marie og Børge, som var ryggraden i det hele. Børge, som rendte rundt og tog billeder og hyggesnakkede, og Anne Marie der fik det hele til at fungere. I var de voksne, der altid var der og sikrede kontinuitet og stabilitet og tryghed.

Det, der er min pointe er, at det gør en kæmpe forskel i et udsat barns liv, når der er nogle voksne, der stiller op for ham eller hende - helt frivilligt, af oprigtig interesse og uden økonomisk gevinst af nogen art.

Det er det, der gør foreningslivet og det frivillige arbejde så unikt – og noget vi skal værne om i det danske samfund.

Foreninger er et forpligtende fællesskab. Og hvis der er nogle ordentlige voksne i dette fællesskab, kan det blive et sted, hvor udsatte børn og unge får nogle gode værdier, og hvor de tilbydes et alternativ til det liv, de ellers oplever.

Lisbeth Zornig, som er tidligere formand for Børnerådet, og som i høj grad taler udsatte børns sag, har i et interview fortalt, at grunden til, at hun selv brød den negative sociale arv, er, at hun havde nogle naboer, der viste omsorg og interesse for hende og inviterede hende ind på varm kakao om eftermiddagen. Små ting, men helt afgørende, fordi hun gennem disse naboer stiftede bekendtskab med et andet liv, end det hun kendte.

Den samme rolle kan foreninger og frivillige organisationer spille i udsatte børns liv – de kan tilbyde nogle alternativer...

Det har jeg set med mine egne øjne.

De oplevelser, jeg har fået gennem Ben Hur, har givet mig en social bevidsthed, som jeg har båret med mig hele livet og efter bedste evne forsøgt at omsætte til handlinger, der kommer børn og unge til gode.

Igennem en årrække har jeg været frivillig leder i en svømmeklub.

Det har været en slags pay back for alt det, Ben Hur har givet. Og jeg er sikker på, at mine unge Ben Hur år været med til at skærpe mit blik for de børn og unge, som hænger i håndbremsen og har brug for en støttende voksenhånd.

Igennem nogle år har jeg støttet en ung mand, som jeg kender gennem foreningslivet. Jeg har hjulpet ham med lektier og med at planlægge sit liv i det hele taget. Det har jeg gjort, fordi jeg kunne se, at der skulle noget ekstra til, hvis han skulle have en ungdomsuddannelse og dermed et fundament for senere

selvforsørgelse. Men jeg er ikke sikker på, at jeg ville have brugt den tid og energi på denne unge mand, hvis ikke jeg havde set Torben Jørgensen gøre det samme for J.

Nogle af jer, der sidder her i dag, har været en stor social inspirationskilde for mig personligt. Og jubilæumsfesten for 10 år siden var et levende vidnesbyrd på, at I også har været inspirationskilder for en masse, der var børn og unge engang – i en sådan grad, at de havde lyst til at møde op til en jubilæumsfest mange, mange år senere og fortælle om det.

Det er stort, synes jeg.

Jeg håber, at mine ord her i dag har været med til at ære det sociale arbejde, der gennem en årrække er blevet udført i Ben Hur. Og ikke kun det, men foreningsliv og frivillighed i al almindelighed. Foreninger og frivillige organisationer kan noget, som vores samfund har brug for. Forvaltet ordentligt kan de skabe meningsfulde relationer mellem mennesker, etablere solidariske og identitetsskabende fællesskaber - og gøre forskellen i det enkelte menneskes liv.

Med disse ord vil jeg gerne ønske jer alle et rigtig godt nytår!